

Třetí neděle svatého Josefa

Rozjímání na třetí neděli svatého Josefa. Navrhovaná témata jsou: Svatý Josef učí Ježíše, Ježíš slyší zákon z Josefových úst, Josef zakouší Boží něhu.

20.02.2024

Vidět růst děti je jedna z největších radostí, které život nabízí. Svatý Josef tuto radost zažil, když viděl Ježíše růst *"v moudrosti a věku a v přízni u Boha i u lidí"* (Lk 2,52). Hlavním posláním otců je připravovat své

děti, aby zase ony mohly najít a uskutečňovat své vlastní poslání. Josef svou něžnou péčí připravil Ježíše na jeho první kroky na zemi. Proto se během svého skrytého i veřejného života *"Ježíš jistě podobal Josefovi: ve způsobu práce, v povahových rysech, v řeči. V jeho realismu, v jeho pozorovacích schopnostech, ve způsobu, jakým usedal ke stolu a lámal chléb, v jeho zálibě podávat své učení věcně a brát si přitom příklady z každodenního života - to vše odráží jeho dětství a mládí, a tedy i kontakt s Josefem"*[1].

"V synagoze při modlitbě žalmů Josef jistě zaslechl slova o tom, že Bůh Izraele je Bohem něhy."[2]. A takový byl i jeho otcovský postoj k Ježíši. Svatý patriarcha pravděpodobně nedoprovázel svého syna, když už byly patrné některé projevy příchodu Božího království: když za ním přicházeli početní učedníci, při zázračných uzdraveních nebo když

zástupy naslouchaly slovům toho, kterého viděl vyrůstat. Svatý Josef naopak vždy žil v diskrétnosti své rodinné výchovy, v onom domácím prostředí, tak skrytém, ale zároveň tak plodném a plném lásky. Plody těchto let na sebe nenechaly dlouho čekat: *"Tento Ježíš, který je člověkem jako my, který mluví s přízvukem určitého izraelského kraje, který se podobá řemeslníkovi jménem Josef, je Syn Boží. A kdo může Boha něčemu naučit? Ale Ježíš je také skutečný člověk a žije normálním životem: nejprve jako dítě, potom jako chlapec, který pomáhá Josefovi v jeho dílně, a nakonec jako zralý muž, v plném věku."*[3]. Josefova něha žije dál prostřednictvím Syna, který vyrostl pod jeho střechou a který se mu tak podobá.

VYUČOVAT v Mojžíšově Zákoně bylo povinností a výsadou otce rodiny. Proto to byl Josef, kdo měl zvláštní úkol učit Mesiáše dějinám Izraele a víře lidu Smlouvy. Maria a její manžel viděli, že Ježíš je dítě jako mnoho jiných, ale také věděli, že v něm přebývá celé Boží tajemství. Byli pověřeni odpovědností dát vtělené druhé Osobě Nejsvětější Trojice jméno "Ježíš" a vychovat ho v tradici vyvoleného národa. Prorok píše: *"Když byl Izrael dítětem, miloval jsem ho a z Egypta jsem povolal svého syna (...) byl jsem jako ten, kdo zvedá jho nad jejich tváře, a sklonil jsem se k němu, abych ho opatroval"* (Oz 11,1-4). Jestliže křesťanská tradice viděla v tomto proroctví odkaz na Krista, lze v něm spatřovat i odkaz na Marii a Josefa. Boží láska k Izraeli je přirovnávána k lásce otce a matky k jejich dítěti. Byl to Bůh, kdo se vždy staral o svého Syna, ale činil tak prostřednictvím Svaté rodiny; je to

Bůh, kdo učí, ale prostřednictvím lidí.

Každý malý chlapec v Izraeli trávil většinu času hrou s ostatními chlapci svého věku na ulici nebo na náměstí.

"Náměstí budou plná chlapců a děvčat, kteří si na nich budou hrát" (Zach 8,5), říká prorok; a Pán také mluví o dětech sedících na náměstích (srov. Mt 11,16). Život v Nazaretě byl životem pod širým nebem. Právě v tomto kontextu dávali rodiče svým malým dětem první základy výchovy ve víře: *"Slyš, synu, poučení svého otce a neopouštěj učení své matky, které je ti milostivou korunou na hlavě a řetězem na krku"* (Př 1,8). Dítě Ježíš si Josefovo učení a Mariiny pokyny vtisklo do srdce. Toto učení svatého Josefa svému synovi je tím, co dnes nazýváme *"rodinnou katechezí"*, předáváním víry, a to jak životem, tak slovy. *"Domov musí být i nadále místem, kde se lidé učí vnímat důvody a krásu víry, modlit se a sloužit*

bližním"[4]. Právě v této rodinné atmosféře Bůh nenápadně vstupuje do života našich dětí; ty první modlitby a projevy zbožnosti, které jsme zdělili, zůstávají navždy v hloubi našich duší.

PANNA MARIE A JOSEF učili Krista nejen zvykům a Mojžíšovu Zákonu, ale když objevili tajemství Boha ve svém Synu, uvědomili si, že i oni se od Ježíše mnohému naučí. Svatý evangelista Lukáš dvakrát opakuje, že Maria událostí a slova svého Syna uchovávala v srdci a rozjímalala o nich. Jak důležité je umět se dívat a naslouchat, jak to dělali Maria a její manžel Josef!

Kolikrát musel svatý patriarcha při pohledu na Ježíše v úžasu přemýšlet: Jak je Bůh dobrý! Jak je laskavý a mírný! Jak je k nám trpělivý a blízký!

Trpělivost a porozumění jsou základní vlastnosti, které musí mít každý otec - a každý učitel obecně - zejména tváří v tvář vlastním chybám i chybám druhých, neboť *"se musíme naučit přijímat svou slabost s hlubokou něhou. Zlo nás nutí dívat se na naši křehkost negativně"* [5].

Naopak musíme v sobě i v druhých neustále znovu objevovat to pozitivní, protože tak k našemu životu přistupuje Bůh: *"Pravda, která přichází od Boha, nás neodsuzuje, ale přijímá nás, objímá nás, podporuje nás a odpouští nám. Pravda se nám neustále předkládá tak, jak to činí milosrdný otec v podobenství: vychází nám vstříc, obnovuje naši důstojnost, pozvedá nás na nohy."* [6]. Nic nepovzbuzuje k lepšímu chování než povzbuzení, laskavá slova, pochopení tváří v tvář slabosti.

Svatý Josef se od svého syna, který byl Bohem, naučil dívat se na svět se soucitem a s něhou. Svátý Josemaría

říkal: "Všichni jsme si vědomi toho, že jsme se stali milosrdnými: "Josef byl velkou láskou Ježíše Krista, Maria byla jeho Matkou, kterou šíleně miloval. Proto budeme mít ke svatému Josefovi velkou úctu, úctu něžnou, jemnou a laskavou. Nazýváme ho naším Otcem a Pánem: proto k němu chodíme jako děti, neustále! A skrze něj k Marii, v dialogu s oběma. Viděli jste ta vyobrazení Svaté rodiny s Dítětem uprostřed, Pannou Marií po pravici a svatým Josefem po levici, jak se drží za ruce? Nuže, tentokrát jsme to my, kdo se drží za ruce s Marií a Josefem, a tak nás povedou k Ježíši."

[7]

[1] Svatý Josemaría, *Jít s Kristem*, 55.

[2] Svatý František, *Patris corde*, 2.

[3] Svatý Josemaría, *Jít s Kristem*, 55.

[4] Svatý František, *Amoris laetitia*, 287.

[5] Papež František, *Patris corde*, 2.

[6] Tamtéž.

[7] Svatý Josemaría, *Zápisky z rodinného setkání*, 27-IX-1973.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/treti-nedele-svateho-josefa/> (18.03.2026)